

عنوان مقاله:

بررسی نگاره طبیعت در دوره هرات و تاثیر پذیری آن از نگاره های چین

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نیر طهوری - نویسنده مسئول

زهرة جمشیدی - دانشجو

خلاصه مقاله:

طبیعت در نگارگری ایرانی سبکی مشخص ندارد؛ اما به هر حال طبیعت و منظره پردازی بی اهمیت نبوده و در بسیاری از نگاره ها طبیعت مورد توجه قرار گرفته است. همانگونه که نگارگری در دوره ها و مکاتب مختلف دچار دگرگونی شده، منظره پردازی نیز در دوره های مختلف به دلایل مختلف در فرم های مختلفی ترسیم شده است. عصر تیموری دوره ای از تاریخ ایران است که در آن هنر به شکوفایی بی سابقه ای دست یافت و حمایت هنری در این دوره تاثیر بسیاری در تکوین و انسجام پایه های هنر و پدید آمدن سبک های هنری از جمله مکتب هرات داشت. داد و ستد تجاری و رفت کاروان های ایران و چین عامل برقراری ارتباط میان نگارگری ایرانی و نقاشی چینی شد که به نظر می رسد که نقاشی ایران را متحول کرد. بی شک مناسبات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی میان دو کشور در روند شکل گیری نگارگری ایرانی به معنای دقیق کلمه تاثیر مهمی داشت؛ خاصه آنکه نگارگری ایرانی دوران اوج خود را بین اواخر عصر تیموریان ایران تا اواخر صفویه گذراند. در این پژوهش به بررسی نگاره طبیعت در دوره تیموری خصوصا دوره هرات پرداخته و تاثیر گذاری نقاشی های چینی را بر نحوه نگارگری طبیعت در دوره مذکور بررسی می کنیم.

کلمات کلیدی:

نگاره طبیعت، نگارگری دوره چین، نگارگری دوره هرات، نگارگری دوره تیموری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312049>

